

Utorok tretieho pôstneho týždňa Lk 18,21-35

Odpustiť či neodpustiť

Máš už skúsenosť že nebolo odpustené? Aký prístup mám k sviatosti zmierenia? Prečo asi človek pohŕda s odpustením či už od Boha alebo k blíznym?

Peter sa pýta Ježiša: „**Koľko rás mám odpustiť svojmu bratovi, keď sa proti mne prehreší? Azda sedem rás**“ (Mt 18,21) ?

Čas pôstu pripomína nadobudnúť si čo najlepší vzťah k odpusteniu. Sviatosť zmierenia je akt, kde Boh vo chvíli rozhrešenia hovorí: Ja som ti odpustil celú dlžobu. Boh oveľa viac si praje nám odpustiť, než my o to odpustenie žiadame.

Kto chce, aby jemu Boh odpustil, nesmie zapochybovať a musí odpustiť každému. Čas nášho zmierovania sa s Bohom, musí byť tiež časom zmierovania sa s blíznymi.

Odpustenie chápeme nie ako formalitu, ale ako skutočný božský akt. Ľudskou vecou je zhrešiť, ale božskou vecou je odpustiť. Vďaka odpusteniu človek sa najviac pripodobňuje Bohu. Odpustenie koná premenu zla v dobro.

Návrh na osvojenie si: Nájdem si čas a pod krížom sa poďakujem za dar odpustenia.

Streda tretieho pôstneho týždňa Mt 5,17-19

Nie zrušiť, ale naplniť

Aký mám vzťah k prikázaniam? Nemám tendenciu niektorý príkaz podceniť? Čo by som mal zmeniť vo vzťahu k prikázaniam?

Stále platia Ježišove slová: „**Nemyslite si, že som prišiel zrušiť Zákon alebo Prorokov; neprišiel som ich zrušiť, ale naplniť**“ (Mt 5,17) .

Ježiš prišiel, aby naplnil proroctvá a dokázal, že je Mesiáš. Okrem toho svojím učením proroctvá doplnil.

Ježišove slová sú časové stále, aby sme si uvedomovali hodnotu Dekalógu, ktorý je a bude stále platný. Každý príkaz nemožno podceniť. Nemožno si v príkazoch preberať.

Vernosť k prikázaniam sa prejavuje v našom živote. Nielen ich viac poznať, rozumieť im, ale i plne zachovávať. Celý rozsah prikázaní je každému človeku potrebné hľadať a naplňovať v živote. Božie príkazy nemôže meniť či upravovať človek. Ako kňaz nebudem len ľudí učiť ich zachovávať, ale sám už dnes musím ukázať svoju vernosť Bohu, ktorý my dáva povolanie, že verne zachovávam nielen božie, ale i cirkevné prikázania a všetko k čomu ma zaväzuje veriť a konať Učiteľský úrad Cirkvi.

Návrh na osvojenie si: Osvojím si, že aspoň raz denne venujem vážnu pozornosť sputovaniu svedomia.

Štvrtok tretieho pôstneho týždňa Lk 11,14-23

Som za či proti Kristovi?

Nepretvarujem sa vo vzťahu k Bohu? Moje myšlienky, slová, skutky hovoria či som za či proti Kristovi. Ako a čím upevniť svoj vzťah ku Kristovi?

Aj mne patria Ježišove slová: „**Kto nie je so mnou, je proti mne, a kto nezhrádza so mnou, rozhadzuje**“ (Lk 11,23) .

Čas pôstu je aj čas, keď pomocou pokánia, umŕtšovania, najmä plnenia povinnosti chceme dať najavo, že celkom chceme patriť Kristovi. Veríme totiž moc zlých duchov. Ich sily pôsobia na nás. Nestačia nám len prirodzené sily. Uvedomujeme si význam pomoci od Boha. Boj so zlými duchmi patrí k samotnej podstate Kristovho poslania. Ježiš nás v boji nenecháva samotných

Potrebné je poznať činnosť zlých duchov u seba i okolí: nemých, slepých, hluchých, nečistých atď.. Cirkev doporučuje sa modliť k sv. Michalovi archanjelovi, sv. Jozefovi a iným ochrancom v boji zo zlým duchom. Čo pravidelná modlitba exorcizmu?

Kto je s Bohom, ten môže počítať s jeho pomocou. Taký človek sa nespolieha len na svoje sily a schopnosti.

Návrh na osvojenie si: Často a najmä po svätom prijímaní sa modliť modlitbu: Duša Kristova“.

Piatok tretieho pôstneho týždňa Mk 12,28b-34

Kto nie je ďaleko od Božieho kráľovstva

Čo pre mňa znamená príkaz lásky? Kedy si uvedomujem, že mám milovať Boha z celého srdca, z celej duše z celej mysle a z celej svojej sily? Mám ťažkosti s milovaním blížneho ako seba samého?

Ježiš videl, že zákonník odpovedal právne a povie mu: „**Nie si ďaleko od Božieho kráľovstva**“ (Mk 12,34) .

V pôste je výhodne sa pýtať a skúmať sám sebe vo vzťahu k Božiemu kráľovstvu.

Láska k Bohu by bola abstraktná a neživá, keby sa neuskutočňovala v láske k blížnemu. „*Kto nemiluje brata, ktorého vidí, nemôže milovať Boha, ktorého nevidí*“ (1 Jn 2,20) . Svet si zvykol pozerat' na lásku ako na niečo milé a radostné. Láska je však ťažká a najväčšie prikázanie musí byť tiež najťažšie. Pravá láska bolí, čiže stojí veľa premáhania a odriekania.

Keď na láske pracujeme, láska sa stáva čosi najradostnejšie pod slnkom. Láska nás má prerásť. Keď láska v nás rastie blížime sa k Božiemu kráľovstvu. Najdokonalejší a záväzný príklad lásky vidíme v obete kríža, ktorá sa stále obnovuje v Obete na oltári.

Návrh na osvojenie si: Venovať viac a viac pozornosti prežívaniu svätej omše.

Sobota tretieho pôstneho týždňa Lk 18,9-14

Byť ospravedlnený a povýšený

Ako sa pozerám na pokoru a ako ju vidím u seba? Mám silu seba ospravedlňovať, zastávať? Ako zmýšľam o práci na sebe a svojom duchovnom napredovaní?

Ježiš hovorí: „**Každý, kto sa povyšuje bude ponížený, a kto sa ponízuje, bude povýšený**“ (Lk 18,14) .

Pokora ospravedlnila mýtnika v Božích očiach. Spokojnosť farizeja samého so sebou spôsobila, že odišiel neospravedlnený.

Jedná z najťažších prekážok na ceste duchovného pokroku je spokojnosť samého so sebou. Ten kto si myslí, že je najlepší, jednička, bezúhonný, môže sa stať lepším? Ambiciózny človek cíti túžbu po vlastnej zmene, byť lepší, dokonalejší, bezúhonný. Táto túžba je cudzia tomu, komu v srdci hľadá zhubná spokojnosť so sebou.

Spolupracujme s Božou milosťou, ktorá nás očisťuje, posväcuje a ospravedlňuje a vtedy sa stávame lepšími. Boh poctí takou milosťou len toho, kto pokorne prosí ako mýtnik: „*Bože, buď milostivý mne hriešnemu*“ (Lk 18, 13) .Ježiš nie za dokonalých sa dal ukrižovať, ale za hriešnikov. Pracovať na osobnej pokore je naša povinnosť.

Návrh na osvojenie si: Nejaký čas prežiť pod krížom v osobnom rozhovore s Ježišom.